

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1914-1917 : L 84:1 - 149

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2499

Käraste !

Jag skulle med rätta ha skrivit i går, men då fick jag sådan huvudvärk helt plötsligt att jag inte vågade arbeta någonting alls . Det sjöd i hela kroppen, och jag var ganska säker på , att jag skulle få influensa , jag, som du , men så gick det över till i dag efter ett aspirin pulver i går kväll. Vi har gott om influensa på hela gården för närvarande. Den grasserar nere i folkets hus, och jag hade just varit där för att se på en pojke , som hade fått en svullnad på läppen. Jag undrar just om den verkligen skall vara över, eller om den kommer igen längre fram på dagen.

Jo , du gjorde mig just bekymrad med ditt influensa brev, du lät verkligen så sjuk och så litet Wilhelm Tell som möjligt. Nog tänker jag väl, att du kommer till Stockholm , om du kan pallra dig opp. Du vet nog av gammalt , att det är det bästa man kan göra , att resa ifrån influensa , ifall det inte nu har förbytt sig till något värre, som det tycktes av ditt kortbrev. Då får du väl fråga doktorn och låta honom bestämma över ditt öde. Och kommer du , så vore det verkligen mycket lustigt om du följde med på festen, det hade jag inte tänkt på förut , men det tycks ju kunna gå för sig . Telegrafera eller ~~ta~~ telefon om detta , så skriver jag genst till vederbörande och beställer plats för dig. Jag skall be att få bjuda, för det är något festligt att bjuda på , så att det vill jag gärna. Du förstår ju allting , så att du förstår väl också, att det är något äkta svenskt och värmländskt , att vilja på bjuda på fester hur mycket som helst , men inte vilja bjuda eller bli bjuden på livets vanliga nödtorft.

Efter de sista underrättelserna , som jag har haft från Stockholm , så kommer inte majestätet på festen, och det var väl så gott det. De övriga värmlänningarna äro ju inte så värst högtstående folk, men naturligtvis blir det en fin tillställning, det har

alltid trott, annars hade jag väl inte brytt mig om att fara. Ser du, jag är ofta bjuden in till Karlstad på en eller annan fäst, men jag reser ju aldrig, för jag har en gammal fasa för Karlstad, men nu reser jag till detta för att visa, att jag har socialt intresse för landskapet. Det har ju givit mig mer än någon annan.

Vad klädning angår, så har jag alltid tänkt mig, att jag skulle ta akademiklädnin- gen. Jag var litet tveksam i början, men så resonnerade jag om saken med Jeanna och Fröken, och Jeanna utreedde saken så utmärkt. Jag sade som så, att det berodde på om man skulle anse, att det gick an att bryta sorgen för ett sådant tillfälle. . Då frå- gade Jeanna, om det var vanligt med sådana där nationsfester. "Nej," sade jag, "det är ett enastående tillfälle. Jag vet inte om det någonsin förr har förekommit, att ett dylikt sällskap har firat hundraårsfest." "Ja, då kan det ju inte finnas några regler," sade Jeanna "utan Selma kan göra hur Selma vill." Du skriver så kategoriskt, att det inte går an, och jag antar, att du vet det bättre än både Jeanna och jag, men nu har jag inte lust att skaffa mig än en svart klänning, som jag aldrig skulle kunna ha mer än denna enda gång, så att kan jag inte ha den andra, så får jag stanna hemma. Inte kan jag kasta ut flera hundra kronor på dylik fåfänglighet, då jag har en festdräkt. Gjorde jag det, skulle min mamma bli mycket missnöjd.

I går hade jag brev från Velma, som skriver litet om min amerika resa, som du minns, att jag i julen blev bjuden på av min förläggare. Inom parentes, så har jag skri- vit och svarat nej naturligtvis för någon månad sedan redan, men detta har inte kommit fram. Jo hon hoppas, att jag snart skall komma, för nu blir kriget snart slut. Det upp- repar hon flera gånger, att hon har från säkert håll. Slut med seger för ententen. Det sista gör ju saken litet misstänkt för Velma är starkt ententvänlig, liksom alla mina vänner, tror jag. Men jag börjar på att bli så krigstrött jag också, att jag tar fred på vilka villkor som helst. Det bästa vore väl om ingen kunde bryta den andres kraf- ter.

Jag tycker, att Jeanna börjar ta opp sig vad utseendet beträffar. Det är natur- ligtvis en stor resurs, att ha en bildad människa i huset, så att jag är mycket glad åt experimentet. Jag tycker, att hon tänker bra, men jag saknar det flygande lätta och

de många ideerna, som vi två kunna ha och som kanske inte äro så mycket värda, men som vittna om geni, *man får stor respekt både för hennes karakter och*
Russkaper — På gurgyl, snart och glatt
Din Selma.